



full dominical

Església de Menorca

Número 1865 - Any XXXVII - 4 març 2018



passant per la vida

ORACIÓN, MISERICORDIA Y AYUNO

Queridos diocesanos:

San Pedro Crisólogo, que fue arzobispo de Rávena en el siglo V, decía en un sermón: "Tres son, hermanos, los resortes que hacen que la fe se mantenga firme, la devoción sea constante, y la virtud permanente. Estos tres resortes son: la oración, el ayuno y la misericordia. Porque la oración llama, el ayuno intercede, la misericordia recibe. Oración, misericordia y ayuno constituyen una sola y única cosa, y se vitalizan recíprocamente" (Sermón 43, Oficio de lecturas martes III Cuaresma). Estos tres medios, que tienen su fundamento en el Evangelio, son la medicina que nos ayudará a convertir nuestro corazón y, de esta manera, prepararnos para la Pascua.

En primer lugar, la Cuaresma es momento oportuno para dedicar más tiempo a la oración. Es tiempo de una oración más intensa, más prolongada, más asidua. En su Mensaje para la Cuaresma dice el Papa que "el hecho de dedicar más tiempo a la oración hace que nuestro corazón descubra las mentiras secretas con las cuales nos engañamos a nosotros mismos, para buscar

finalmente el consuelo de Dios". Es bueno incrementar la oración no sólo individual, sino también comunitariamente porque la Cuaresma es un camino que recorremos como Iglesia, junto a los demás creyentes.

La Cuaresma, en segundo lugar, es tiempo de experimentar la misericordia de Dios y de incrementar nuestros gestos de amor hacia los otros. La Iglesia recomienda en este tiempo de manera especial la limosna, que nos libera de la avaricia por el dinero y nos ayuda a descubrir que el otro es nuestro hermano. Dice el Papa Francisco que la limosna debería ser nuestro estilo de vida: vivir compartiendo nuestros bienes con los demás. Conviene que esta Cuaresma seamos especialmente generosos con quienes pasan dificultades.

El último de los medios para renovarnos interiormente es el ayuno. Ya sé que muchos cristianos han dejado de lado este ejercicio, que, sin embargo, está presente en la tradición bíblica y que Jesús mismo practicó. Aunque las normas de la Iglesia sólo piden que lo hagamos el miércoles de ceniza y el viernes santo, esta Cuaresma podríamos practicarlo algún día más. Dice muy bien el Papa en su mensaje que "el ayuno debilita nuestra violencia, nos desarma, y constituye una ocasión importante para crecer". Y esto es así porque nos permite experimentar lo que sienten aquellos que carecen de lo indispensable y porque el hambre física nos ayuda a entender la condición de nuestro espíritu, que está hambriento y sediento de Dios.

Como decía san Pedro Crisólogo, la oración, los gestos de caridad y el ayuno son una sola cosa, porque estos medios se apoyan entre ellos. Al hacerlos, llevemos mucho cuidado de no practicarlos para ser aplaudidos por los demás. Jesús nos pidió orar en lo secreto, dar limosna sin tocar la trompeta y perfumarse el día de ayuno (Mt 6, 1-18). Sólo nuestro Padre celestial debe saberlo. Y así "tu Padre, que ve en lo secreto, te recompensará" (6, 18).



† Francisc, Obispo de Menorca



l'entrevista a...

**DIEGO GONZÁLEZ
SOBRIDO**

Diego González es Hermano Mayor de la Cofradía de la Piedad y San Juan Evangelista, de su parroquia del Carmen de Mahón. Cofradía que en este año celebra el 75 aniversario de su fundación.



Diego, ¿cuántos años hace que eres cofrade de la Cofradía de la Piedad y San Juan Evangelista y cuántos que eres Hermano mayor?

Empecé de cofrade siendo un niño, por ello llevo ya unos 52 años como cofrade y a lo largo de los tiempos he desempeñado labores de jefe de grupo, vicepresidente y Hermano Mayor, cuyo cargo ostento desde hace 14 años.

¿Qué significa para ti ser cofrade y además Hermano mayor?

Significa estar siempre en sintonía permanente con nuestro Señor, y ello debe traducirse en ayudar a los demás como hermanos que somos todos.

¿Quién fue el fundador o fundadores de esta cofradía hace 75 años?

Fueron varios los fundadores, un grupo de Jóvenes de Acción Católica, entusiastas seguidores de la Virgen. En aquellos tiempos el Vicario era el Sr. Petrus. El Páter, y el primer Conciliario el Sr D. Miguel Villalonga conocido también como el Sr Villalonga, auténticos artífices y fundadores junto con un buen número de jóvenes cofrades.

¿Será la Semana Santa de este año especial para vosotros?

Siempre es especial la Semana Santa para un cofrade que se precie como tal, pero evidentemente este año será mucho más especial para los cofrades que formamos la Cofradía de Nuestra Señora de la Piedad y San Juan Evangelista de Mahón.

¿Fuera de Semana Santa tenéis previstos otros actos para celebrar este 75 aniversario?

Sí, tenemos previstos otros actos, de hecho ya inmersos en ellos, se ha arreglado una parte de la capilla de la Virgen de la Piedad, nos hemos posesionado en Mahón con el Patrón de Menorca Sant Antoni, hemos celebrado el encuentro de Cofradías de Semana Santa en nuestra Parroquia, estamos organizando una exposición fotográfica que se podrá visitar en la Parroquia, preparamos un acto conmemorativo de la fundación de la Cofradía, además de una comida de hermandad en un conocido restaurante de Mahón, presentaremos el póster de Semana Santa invitando a las demás cofradías de nuestra ciudad y como broche final viajaremos a Roma y al Estado del Vaticano, como cierre de estos actos conmemorativos del 75 Aniversario de la Cofradía. Aprovecho estas líneas para invitar a participar con nosotros en tal efemérides.

¡Enhorabuena en este aniversario y Feliz Semana Santa!

Toni Olives





la paraula
de Déu

Diumenge Tercer de Quaresma

Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

20, 1-3. 7-8.12-17

En aquells dies Déu digué aquestes paraules: "Jo som el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tenguis altres déus fora de mi. No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. Honra ton pare i ta mare, perquè tenguis llarga vida, en el país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou, o el seu ase, ni res que sigui d'ell."

Salm responsorial 18

R: **Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

1, 22-25

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres predicam un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

2, 13-25

Quan s'acostava la pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà en el temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els trabucà les taules, i digué als venedors de

coloms: "Treis això d'aquí; no convertigueu en mercat la casa del meu Pare." Els deixebles recordaren allò que diu l'Esclusiva: "El zel del vostre temple em consumia." Llavors els jueus el van interrogar: "¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?" Jesús els contestà: "Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies." Els jueus respongueren: "Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?" Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'esclusiva i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelassin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

Lectura del libro del Èxodo

20, 1-3. 7-8.12-17

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de Egipto, de la esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Fíjate en el sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre: así prolongarás tus días en la tierra que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás testimonio falso contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo; no codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de él.»

Salmo responsorial 18

R: **Señor Tú tienes Palabras de Vida Eterna**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

1, 22-25

Hermanos: Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero, para los llamados -judíos o griegos-, un Mesías que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

Lectura del santo evangelio según san Juan

2, 13-25

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que

vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.» Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruíd este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba con ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.



evangeli i vida

Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré

Francesc Triay

Déu no ens imposa uns preceptes arbitraris, que no ajudin a la nostra realització com persones, ans al contrari, són uns preceptes que porten a la realització més plena de la nostra identitat humana. Ell és el Déu de la llibertat i l'alliberació, per això ens diu que no ens fem déus a la nostra mida, déus amb limitacions humanes i que per això mateix són déus que no existeixen i a més ens esclavitzen, doncs, ens porten a dependre de les nostres pròpies limitacions.

Quan Jesús treu els canvistes i els mercaders del temple, ho fa per ajudar-nos a entendre que el culte que agrada a Déu, no són els sacrificis substitutoris, com és oferir animals i altres coses, el que agrada a Déu és la nostra ofrena incondicional de nosaltres

mateixos. Oferir la nostra realitat de cada dia amb netedat de cor. Viure en plenitud aquesta vida que Ell ens ha donat perquè la visquem com fills seus estimats i germans els uns dels altres.

És clar que predicar, com diu Sant Pau: "Un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i pels pagans un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en Ell el poder i la saviesa de Déu" (1Co 1, 23-24), suposa assumir que la victòria ve per la donació, l'entrega.

Hem de treballar per viure la saviesa que Déu ens manifesta en el seu Fill. No n'hi ha prou de saber de memòria la doctrina o el catecisme, el que importa és fer-lo vida, sant Jaume diu: «Tu tens fe i jo tinc obres; mostra'm, sense les obres, que tens fe, i jo, amb les obres,

et mostraré la meva fe. ¿Tu creus que hi ha un sol Déu? Fas bé; però també els dimonis ho creuen, i fins i tot se n'esgarripen!» (Jm 2,18-19), amb aquestes paraules ens vol ajudar a entendre que la fe s'ha de manifestar en la nostra manera de viure.

Viure que res no podrà destruir: "Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré" (Jn 2, 19), perquè Jesús, Déu, ens ressuscitarà a la vida per sempre. Els màrtirs donaven alegres la vida amb l'esperança de la resurrecció. La nostra vida ha de ser un testimoni, un martiri, cada dia, de la nostra fe en el Ressuscitat.

La nostra vida és un camí, una via, vers Déu, per això necessitam el Pa de la vida que ens dona força per fer-lo amb alegria. Aquest Pa és Jesús mateix que se'ns dona a la festa de l'Eucaristia.

**on
estàs?**

On és Déu? “Déu és al cel, a la terra i en tot lloc”, afirmava el catecisme del Pare Ripalda. I en l’oració del Parenostre preguem “Pare nostre que esteu en el cel...”. Déu és al cel! però... què és el cel? On és?

El Papa Francesc ens diu que “més que d’un lloc, es tracta d’un ‘estat’ de l’ànima, en el qual les nostres expectatives més profundes seran complertes de manera sobrea-bundant i el nostre ser, com a criatures i com a fills de Déu, arribarà a la plena maduració”.

La persona humana no és un ésser tancat, acabat, ni determinat... sinó que som un ésser en construcció, sempre “estem en obres”, vivim en un ritme de procés inacabat, sempre hi ha algun aspecte en el qual

El cel

Ana Edo – germanes de la Consolació

créixer humanament i cristianament, alguna etapa del cicle vital d’assumir i integrar. Per això, no ens ha de fer por reconèixer que estem “inacabats”, a mig fer. Això ens dona esperança i evita que ens estanquem com a persones i creients... no val dir “sóc així, res canviarà”, mentida! Jesús ens diu: “tot és possible per a aquell que creu”, “és possible néixer de nou”. El Papa afirma que el cel “és portar cada cosa a la seva plenitud de ser, de veritat, de bellesa”.

En aquest temps de Quaresma, et proposo que surtis al carrer i miris el cel. Dedicar un temps pausat a observar el cel i deixar que en el teu interior brollin els teus desitjos més profunds, escolta’ls, ¿són desitjos de pau, amor, perdó, comunió, alegria...? Sent que Déu és al cel i el cel dins teu, creixent



poc a poc. Estàs cridat a viure i experimentar aquests desitjos tan elevats. A vegades el material, el que és urgent, la realitat deformada pel pecat, les presses... ens apaguen el desig del “més enllà”, dels desitjos més elevats, de ser i viure en plenitud la nostra identitat: fills de Déu.

Amic, tant de bo diguem moltes vegades com el Papa: “és bonic pensar en el cel”. Això “dóna força a l’ànima!” (Papa Francesc, 26 de novembre 2014).



la carta de Sever de Menorca: 1600 anys (13)

Quan parlàvem d’Artemísia veïem com aquesta junt amb altres dues dones, fugen de la ciutat resistint-se a la conversió, refugiant-se en una vinya, on hi havia una cova i, en la cova, una premsa i un cup acabats de fer, nous. Aquests dos són presos com a figura del nou poble que arribaria a la fe; els jueus rebrien el vi del Nou testament, no com odres vells, sinó com odres nous.

Sever, com ho fa altres cops al llarg de la

Carta, juga amb el significat dels noms. Ho feia amb Rubèn, el primer dels jueus que es convertiren, tal com el Rubèn de l’Antic Testament era el primogènit dels dotze fills de Jacob. Aquí compararà el nom de la dona anomenada Artemísia i l’artemísia, herba amarga emprada especialment per a confeccionar medicaments per a malalties femenines. Artemísia, gitarà l’amargor de la incredulitat en tastar l’aigua de la pluja que feia olor i gust de mel que les criades, o esclaves,

havien anar a treure del cup a l’alba del tercer dia.

És al tercer dia que els fugitius pel desert que es realitzà el prodigi de l’endoliment de les aigües a Marà. I aquesta vinya, amb una premsa i un cup, en una cova, no us sona a alguna cosa de l’evangeli de la paràbola de la vinya que l’amo construï una torre i cavà un cup? I que dues dones, a l’alba del tercer dia van a cercar aigua, no us sona al relat de la resurrecció?

La narració (VIII)

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA Salms de la 3^a Setmana:

Dg. 4, III de Quaresma: Ex 20, 1-17 / Sal 18 / 1C 1, 22-25 / Jo 2, 13-25.

DI. 5, Fèria: 2R 5, 1-5a / Sal 41 / Lc 4, 24-30.

Dt. 6, Fèria: Dn 3, 25, 34-43 / Sal 24 / Mt 18, 21-35.

Dc. 7, Fèria: Dt 4, 1, 5-9 / Sal 147 / Mt 5, 17-19.

Dj. 8, Fèria: Jr 7, 23-28 / Sal 94 / Lc 11, 14-23.

Dv. 9, Fèria: Os 14, 2-10 / Sal 80 / Mc 12, 28b-34.

Ds. 10, Fèria: Os 6, 1b-6 / Sal 50 / Lc 18, 9-14.

Dg. 11, IV de Quaresma: 2Cr 36, 14-16, 19-23 / Sal 136 / Ef 2, 4-10 / Jo 3, 14-21.

24 horas para el Señor - Del 9 al 10 de marzo

Tres iglesias de Menorca permanecerán abiertas 24 horas

Desde la tarde del viernes 9 hasta la tarde del sábado 10 de marzo tres iglesias de Menorca permanecerán abiertas 24 horas, una en cada arciprestazgo: la iglesia de Santa Clara (desde las 17 h. del día 9) en Ciutadella, la parroquia de Sant Cristòfol de Migjorn (desde las 19 h. del día 9) y la iglesia del monasterio de Concepcionistas franciscanas de Mahón (desde las 17 h. del día 9). El objetivo de esta iniciativa, que se inscribe dentro de la Cuaresma, es facilitar la oración y la confesión sacramental a los fieles que lo deseen. Por esta razón, durante este tiempo siempre habrá presencia de un sacerdote en las mencionadas parroquias.

Con este gesto nos unimos al deseo del Papa Francisco, que en el Mensaje para la Cuaresma de este año ha invitado a seguir la iniciativa 24 HORAS PARA EL SEÑOR “para permitir la oración de adoración y la confesión sacramental”. El Papa ha fijado también como tema de reflexión para este año las palabras del Salmo 130,4: “De ti procede el perdón”.





agenda

24 hores de pregària



Ciutadella: Monestir de Santa Clara des de les 17 hores

Es Migjorn Gran: Parròquia de Sant Cristòfol des de les 19 hores

Maó: Monestir de les Concepcionistes des de les 17 hores

Seguint la crida del Papa Francesc, de la tarda del divendres 9 fins a la tarda del dissabte 10 de març tres esglésies de Menorca romandran obertes 24 hores, una a cada arxiprestat: l'església de Santa Clara a Ciutadella, la parròquia de Sant Cristòfol de Migjorn i l'església del monestir de Concepcionistes franciscanes de Maó. L'objectiu d'aquesta iniciativa és facilitar la pregària i la confessió sacramental als fidels que ho desitgin.

Cursa Solidària

La ONG de DELWENDE, de la Consolació, amb l'objectiu de caminar per una bona causa, convida a participar a una cursa solidària (Prova no cronometrada) Venda de menjars i beguda. Diumenge, 11 de març, a les 10.30 h, al Col·legi de la Consolació de Ciutadella.

Venda de menjars per a Mans Unides a Ferreries

Mans Unides de Ferreries farà una venda de menjars. Esperen la col·laboració aportant menjars o anant a comprar. Entre tots s'aconseguirà dur endavant els projectes de solidaritat! Dissabte 10 de març, de 9 a 21 h, i diumenge 11 de març, de 9 a 15 h, davall s'envelat.

Curset de preparació al Sagrament del matrimoni

L'arxiprestat de Ciutadella organitza unes xerrades per a la preparació del Sagrament del Matrimoni. Els dies: 13, 15, 20 i 22 de març a les 20.30 h, al Seminari Diocesà (Entrada pel C/ Castell Rupit).



notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Renovar el nostre sí al Senyor

Amb motiu del dia de la Vida Consagrada, celebrat el 2 de febrer, la CONFER va organitzar una jornada de formació per a tots els religiosos de Menorca, que va tenir lloc al Toro el dia 10 d'aquest mateix mes. Per orientar la formació es va convidar al P. David Jiménez, Carmelita Descalç. Com ja és habitual, vam assistir la quasi totalitat dels consagrats de l'illa. També ens va acom-

panyar el nostre bisbe, Mons. Francesc Conesa, que va participar en els actes i va presidir l'Eucaristia.

El P. David, va presentar la realitat de la vida religiosa en un intent d'adaptació a la situació actual, i va insistir a recuperar la frescor nova que ens dona vida. Reconèixer les nostres debilitats amb la necessitat de ser curats, renovar el nostre Sí al Senyor cada dia en el moment

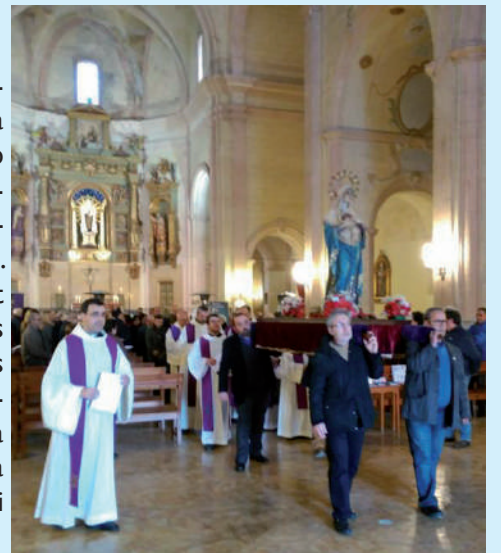
concret que ens toca viure, la trobada personal amb Jesús mitjançant l'oració. Ens va oferir unes pinzellades breus i concretes sobre la pregària teresiana, el procés de Santa Teresa de Jesús i la repercussió que van tenir en ella les seves trobades personals amb Crist.

Considerem aquesta jornada molt positiva, tant per l'aspecte formatiu com per la trobada i fraternitat entre nosaltres.



Els Confreres fan el "Via Matris"

Diumenge 18 de febrer es va celebrar la Trobada Diocesana de Confraries de Setmana Santa a l'església del Carme de Maó, amb motiu del 75è aniversari de la fundació de la confraria de la Pietat i St. Joan Evangelista. Junts van realitzar el «Via Matris» pel claustre i l'església parroquial. Començar l'itinerari cap a la Pasqua acompanyant a Santa Maria és una bona forma de viure els grans misteris de la nostra fe. El bisbe, va animar tots els confreres i germans a viure la Quaresma i la Setmana Santa des de l'interior, units a la Mare de Déu. Ella ens portarà de la mà fins al Calvari i ens ensenyarà també a nosaltres a associar-nos a aquest misteri d'amor.



¿És dolent el Déu de l'Antic Testament?

El passat 16 de febrer, el bisbe Francesc va tenir el tercer dels diàlegs a la Catedral. En aquesta ocasió va presentar el tema del Déu de l'Antic Testament.

No són pocs els cristians que tenen dificultats reals per llegir l'Antic Testament. Quan s'apropen a alguns llibres bíblics descobreixen un Déu que aparentment comet delictes morals i ordena crims.

Les dificultats de lectura de l'Antic Testament afecten tant a la forma com al contingut.

La Bíblia és una col·lecció de textos escrits al llarg de més d'un mil·lenni, la relació és difícil de captar. També contenen dificultats de continguts, ja que són moltes les pàgines de l'AT que contrasten amb la consciència cristiana.

A continuació oferí: Cinc criteris bàsics per llegir l'Antic Testament: 1) L'AT és Paraula de

Déu en paraules humanes. 2) Llegir l'AT des de tota la Sagrada Escripura

3) La unitat de l'Escripura té la seva clau en Crist. 4) S'ha d'interpretar la Bíblia adequadament. 5) La revelació té un caràcter progressiu

Per arribar a la conclusió: La Bíblia està a l'abast de tots, però per a la seva lectura correcta convé estar format. Algunes pàgines, per la seva llunyania en la història i pel món cultural que reflecteixen, exigeixen una major preparació, que ensenyi a llegir els textos en el seu context històric-literari i en la perspectiva cristiana. L'Antic Testament té una riquesa extraordinària. És difícil de llegir perquè està escrit en un llenguatge diferent del nostre i està molt llunyà culturalment de nosaltres. Però, fins i tot en els seus textos més difícils, ens sorprèn presentant dimensions noves i inesperades si es llegeixen amb els ulls adequats.